

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) 2015/1348**af 3. august 2015****om ændring af forordning (EF) nr. 773/2004 om Kommissionens gennemførelse af procedurer i henhold til EF-traktatens artikel 81 og 82****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 ⁽¹⁾, særlig artikel 33,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg den 19. juni 2015, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens forordning (EF) nr. 773/2004 ⁽²⁾ indeholder bl.a. regler for de undersøgelser, Kommissionen iværksætter, og aktindsigt i Kommissionens sagsakter.
- (2) Et kartel er en aftale eller samordnet praksis mellem to eller flere indbyrdes konkurrerende virksomheder, der tager sigte på at samordne deres adfærd i konkurrencen på markedet eller påvirke de relevante konkurrenceparametre, f.eks. gennem fastsættelse eller samordning af købs- eller salgspriser eller andre forretningsvilkår, fordeling af produktions- eller salgskvoter, markeds- og kundedeling, herunder samordning af tilbudsgivning, begrænsning af import eller eksport og konkurrenceskadelige handlinger rettet mod andre konkurrenter. Sådanne former for praksis hører blandt de alvorligste overtrædelser af traktatens artikel 101.
- (3) Ifølge selve deres karakter er hemmelige karteller ofte vanskelige at afsløre og efterforske uden medvirken fra implicerede virksomheder eller enkeltpersoner. Kommissionen finder derfor, at det er i Unionens interesse at belønne de virksomheder, som er impliceret i disse ulovligheder, og som er villige til vedgå og ophøre med deres deltagelse i kartellet og samarbejde med Kommissionen i dens undersøgelser, uafhængigt af de øvrige karteldeltagere. Forbrugernes interesse i, at hemmelige karteller afsløres og straffes, opvejer interessen i, at de virksomheder, som har sat Kommissionen i stand til at afsløre og skride ind over for kartellet, pålægges bøder, der står i forhold til deres ulovlige adfærd. Med henblik herpå har Kommissionen siden 1996 haft et straflempelsesprogram. I sit straflempelsesprogram har Kommissionen opstillet betingelser for, hvornår den kan belønne virksomheder for deres samarbejde med Kommissionen i dens undersøgelser. Dette straflempelsesprogram har vist sig at være et effektivt middel til, at Kommissionen har kunnet afsløre og straffe talrige hemmelige karteller. Ved at hjælpe med til afsløring af flere overtrædelser og en mere effektiv offentlig håndhævelse af konkurrencereglerne har straflempelsesprogrammet desuden virket som et afskrækkende middel mod karteldannelser og danner i sidste instans grundlag for, at de, der har lidt skade ved sådanne overtrædelser af konkurrencereglerne, kan kræve erstatning for denne skade.
- (4) Som led i deres samarbejde med henblik på straflempelse kan virksomheder frivilligt afgive erklæringer til Kommissionen, som kan omfatte udtalelser fra virksomhedens nuværende eller tidligere medarbejdere og repræsentanter. Virksomhederne vil imidlertid kunne afholde sig fra at samarbejde med Kommissionen, hvis det kan få negative konsekvenser for dem i eventuelle civile søgsmål.
- (5) I henhold til forordning (EF) nr. 773/2004 kan parterne i de sager, Kommissionen har til behandling, såvel som tredjeparter såsom klagere og andre interesserede, få adgang til visse oplysninger i Kommissionens sagsakter.
- (6) Oplysninger, hvori der er opnået indsigt i henhold til forordning (EF) nr. 773/2004, vil kunne bruges i retssager eller administrative sager om anvendelse af traktatens artikel 101 og 102. Det bør imidlertid ikke være muligt at gøre brug af sådanne oplysninger i sager ved nationale domstole, når det kunne gå ud over Kommissionens effektive håndhævelse af traktatens artikel 101 og 102.

⁽¹⁾ EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1.⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 773/2004 af 7. april 2004 om Kommissionens gennemførelse af procedurer i henhold til EF-traktatens artikel 81 og 82 (EUT L 123 af 27.4.2004, s. 18). Forordning som ændret ved forordning (EF) nr. 1792/2006 (EUT L 362 af 20.12.2006, s. 1) og forordning (EF) nr. 622/2008 (EUT L 171 af 1.7.2008, s. 3).

- (7) For at undgå, at virksomheder afholder sig fra frivilligt at vedgå deres deltagelse i overtrædelser af Unionens konkurrenceregler inden for rammerne af Kommissionens straflempeprogram eller forligsprocedure, bør andre parter kun gives aktindsigt efter forordning (EF) nr. 773/2004 i disse virksomheders erklæringer, når formålet hermed er at sætte dem i stand til at udøve deres kontradiktoriske rettigheder i den sag, der behandles af Kommissionen. Disse oplysninger bør kun kunne bruges ved prøvelse af sager ved Den Europæiske Unions domstole eller i sager ved nationale retter, som har direkte forbindelse med den sag, hvori der er givet aktindsigt, og som drejer sig om en bødes fordeling mellem karteldeltagere eller prøvelse af en afgørelse om overtrædelse af konkurrencereglerne vedtaget af en national konkurrencemyndighed.
- (8) Brug af oplysninger, hvori der er opnået indsigt i henhold til forordning (EF) nr. 773/2004, i sager ved nationale domstole bør desuden ikke hæmme Kommissionens behandling af en igangværende sag om en overtrædelse af Unionens konkurrenceregler. Hvor der er tale om oplysninger tilvejebragt af Kommissionen under dens behandling af en sag om håndhævelse af Unionens konkurrenceregler (såsom klagepunktsmeddelelser) eller af en part i denne sag (såsom svar på Kommissionens begæringer om oplysninger), bør en part ikke kunne bruge disse oplysninger i sager ved en national domstol, førend Kommissionen har afsluttet sin sag mod alle sagens parter med vedtagelse af en afgørelse efter artikel 7, 9 eller 10 i forordning (EF) nr. 1/2003 eller på anden vis indstillet den administrative procedure.
- (9) Reglerne i denne forordning om behandling af virksomhedserklæringer og forligsindlæg bør også finde anvendelse, når redegørelser til brug for bødefritagelse eller bødenedsættelse og forligsredegørelser som defineret i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/104/EU ⁽¹⁾ om erstatningssøgsmål efter overtrædelser af konkurrencereglerne er fremsendt til Kommissionen af nationale konkurrencemyndigheder i henhold til forordning (EF) nr. 1/2003.
- (10) Forordning (EF) nr. 773/2004 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 773/2004 foretages følgende ændringer:

- 1) Som artikel 4a indsættes:

»Artikel 4a

Kommissionens straflempeprogram

1. Kommissionen kan fastsætte de krav og de samarbejdsbetingelser, der kan danne grundlag for at belønne virksomheder, som deltager eller har deltaget i hemmelige karteller, for deres medvirken til at afsløre kartellet og føre bevis for overtrædelser, med fritagelse for eller nedsættelse af den bøde, de ellers ville have fået pålagt efter artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003 (Kommissionens straflempeprogram).

Bøden kan frafaldes for den virksomhed, der som den første har udleveret bevismidler, som efter Kommissionens opfattelse vil sætte den i stand til at gennemføre en målrettet kontrolundersøgelse eller fastslå en kartelovertrædelse af traktatens artikel 101. Bøden kan nedsættes for virksomheder, som til Kommissionen udleverer oplysninger om den formodede overtrædelse, der repræsenterer en betydelig merværdi i forhold til de oplysninger, som Kommissionen allerede er i besiddelse af.

Kommissionen vil inden for rammerne af sit straflempeprogram kun frafalde eller nedsætte bøden, hvis virksomheden ved den administrative procedures afslutning har opfyldt de krav og samarbejdsbetingelser, der er fastsat i straflempeprogrammet. Disse kan bl.a. omfatte krav til den type oplysninger og bevismidler, virksomheden skal fremlægge, og det videre samarbejde, der forventes af virksomheden under sagens behandling.

2. Som betingelse for fritagelse for eller nedsættelse af den bøde, de ellers ville være blevet pålagt, skal virksomhederne frivilligt afgive redegørelser til Kommissionen om deres kendskab til et hemmeligt kartel og deres rolle i det, eventuelt i form af frivillige redegørelser fra virksomhedens nuværende eller tidligere medarbejdere eller repræsentanter (virksomhedserklæringer afgivet med henblik på straflempe). Sådanne virksomhedserklæringer skal være udarbejdet specielt til Kommissionen med henblik på at opnå bødefritagelse eller bødenedsættelse inden for rammerne af Kommissionens straflempeprogram.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/104/EU af 26. november 2014 om visse regler for søgsmål i henhold til national ret angående erstatning for overtrædelser af bestemmelser i medlemsstaternes og Den Europæiske Unions konkurrenceret (EUT L 349 af 5.12.2014, s. 1).

3. Kommissionen vil give virksomhederne mulighed for at afgive virksomhedserklæringer på andre hensigtsmæssige måder end ved skriftlige redegørelser, f.eks. ved mundtligt afgivne erklæringer. Sådanne mundtlige erklæringer kan optages og transskriberes i Kommissionens lokaler. Virksomhederne vil få lejlighed til at kontrollere den tekniske nøjagtighed af optagelsen af deres mundtlige erklæringer i Kommissionens lokaler og om nødvendigt omgående berigtige erklæringens materielle indhold. Denne forordnings regler om virksomhedserklæringer finder anvendelse på sådanne erklæringer, uanset på hvilket medium de er lagret. Allerede eksisterende oplysninger, dvs. oplysninger, der ville foreligge uanset Kommissionens behandling af sagen, og som Kommissionen har opnået fra virksomheden i dennes ansøgning om bødefritagelse eller bødenedsættelse, indgår ikke i en virksomhedserklæring.»

2) I artikel 8 udgår stk. 2.

3) I artikel 10a, stk. 2, affattes tredje afsnit således:

»Hvis forligsforhandlingerne skrider frem, kan Kommissionen give parterne en frist til at forpligte sig til at videreføre forligsproceduren gennem indgivelse af forligsindlæg, der afspejler udfaldet af forligsforhandlingerne, og hvori de vedgår deres deltagelse i en overtrædelse af traktatens artikel 101 samt deres ansvar. Disse forligsindlæg udarbejdes specifikt af virksomhederne som en formel anmodning til Kommissionen om at vedtage en afgørelse i sagen på basis af forligsproceduren. Inden Kommissionen fastsætter en frist for indgivelse af forligsindlæg, er de pågældende parter berettiget til i behørig tid at modtage de underretninger, der er nævnt i første afsnit. Kommissionen har ikke pligt til at tage hensyn til forligsindlæg modtaget efter fristens udløb.

Kommissionen vil give parterne mulighed for at indgive forligsindlæg på anden måde end skriftligt, herunder også mundtligt. Sådanne mundtlige forligsindlæg kan optages og transskriberes i Kommissionens lokaler. Den pågældende virksomhed vil få lejlighed til at kontrollere den tekniske nøjagtighed af optagelsen af dens mundtlige indlæg i Kommissionens lokaler og om nødvendigt omgående berigtige dets materielle indhold. Denne forordnings regler om forligsindlæg finder anvendelse på forligsindlæg, uanset på hvilket medium de er lagret.»

4) I artikel 15 foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således:

»Aktindsigt«.

b) Stk. 1a affattes således:

»1a. Når Kommissionen har indledt procedure efter artikel 11, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1/2003, udleverer Kommissionen for derved at sætte de parter, der er rede til at indgive forligsindlæg, i stand til at indgive et sådant indlæg, på deres anmodning det bevismateriale og de dokumenter, der er nævnt i artikel 10a, stk. 2, på de betingelser, der er fastsat i de relevante afsnit. Ved indgivelse af et forligsindlæg skal parterne derfor over for Kommissionen bekræfte, at de efter modtagelsen af klagepunktsmeddelelsen kun vil forlange aktindsigt, såfremt klagepunktsmeddelelsen ikke afspejler indholdet af deres forligsindlæg. Er forligsforhandlingerne blevet afbrudt med en eller flere af parterne, vil disse blive givet aktindsigt efter stk. 1, når der er blevet rettet en klagepunktsmeddelelse til dem.«

c) Som stk. 1b indsættes:

»1b. Aktindsigt efter stk. 1 eller 1a i virksomhedserklæringer, jf. artikel 4a, stk. 2, eller forligsindlæg, jf. artikel 10a, stk. 2, gives kun i Kommissionens lokaler. Parterne og deres repræsentanter har ikke adgang til at tage hverken mekanisk eller elektronisk kopi af disse virksomhedserklæringer eller forligsindlæg.«

d) Stk. 4 udgår.

5) Efter artikel 16 tilføjes som Kapitel VIa:

»KAPITEL VIa

»BEGRÆNSNINGER I BRUGEN AF OPLYSNINGER OPNÅET UNDER KOMMISSIONENS BEHANDLING AF SAGEN«.

Artikel 16a

1. Oplysninger, hvori der er opnået indsigt i henhold til denne forordning, må kun bruges i retssager eller administrative sager om anvendelse af traktatens artikel 101 og 102.

2. Der gives kun aktindsigt i virksomhedserklæringer, jf. artikel 4a, stk. 2, og forligsindlæg, jf. artikel 10a, stk. 2, når formålet hermed er at sætte parterne i stand til at udøve deres kontradiktoriske rettigheder i den sag, der er til behandling i Kommissionen. Oplysninger fra sådanne virksomhedserklæringer og forligsindlæg må af en part, der har fået aktindsigt heri, kun bruges, når det er nødvendigt for denne parts udøvelse af sin ret til forsvar i sager:

- a) der er anlagt ved Den Europæiske Unions domstole til prøvelse af en kommissionsafgørelse, eller
- b) der er anlagt ved en national domstol, som har direkte tilknytning til den sag, hvori der er givet aktindsigt, og som omhandler
 - i) fordelingen mellem karteldeltagere af en bøde, som Kommissionen har pålagt dem in solidum
 - ii) prøvelse af en afgørelse, hvorved konkurrencemyndigheden i en medlemsstat har fastslået en overtrædelse af artikel 101 i TEUF.
- 3. Følgende kategorier af oplysninger, hvori der er opnået indsigt i henhold til denne forordning, må ikke bruges i sager ved nationale domstole, førend Kommissionen har afsluttet sin behandling af sagen over for alle sagens parter med vedtagelse af en afgørelse efter artikel 7, 9 eller 10 i forordning (EF) nr. 1/2003 eller på anden vis indstillet behandlingen af sagen:
 - a) oplysninger tilvejebragt af andre fysiske eller juridiske personer specielt til brug for Kommissionens behandling af sagen
 - b) oplysninger tilvejebragt af Kommissionen og fremsendt til parterne under sagens behandling.»

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. august 2015.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand